

หลวงพ่อบอม 'วัดไผ่โรงวัว'

“วัดไผ่โรงวัว” หรือ วัดโพธาราม เป็นวัดที่มีชื่อเสียง ตั้งอยู่ในพื้นที่ ต.บางคาเกร อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี พื้นที่ของวัดแต่เดิมเป็นคังป่าไผ่ที่ชาวบ้านนำวัวมาผูกไว้ระหว่างทำนา

ปัจจุบันภายในวัดมีสิ่งก่อสร้างต่างๆ เป็นจำนวนมาก เช่น พระพุทธรูปต่างๆ รูปหล่อพุทธประวัติ พระโพธิสัตว์ พระวิหารร้อยยอด เจดีย์ร้อยยอด สัณเฑาะว์สถานจำลอง เมืองสวรรค์เมืองนรกจำลอง ซึ่งสิ่งก่อสร้างเหล่านี้ทำให้มีนักท่องเที่ยวและเวียนมาอย่างสม่ำเสมอ

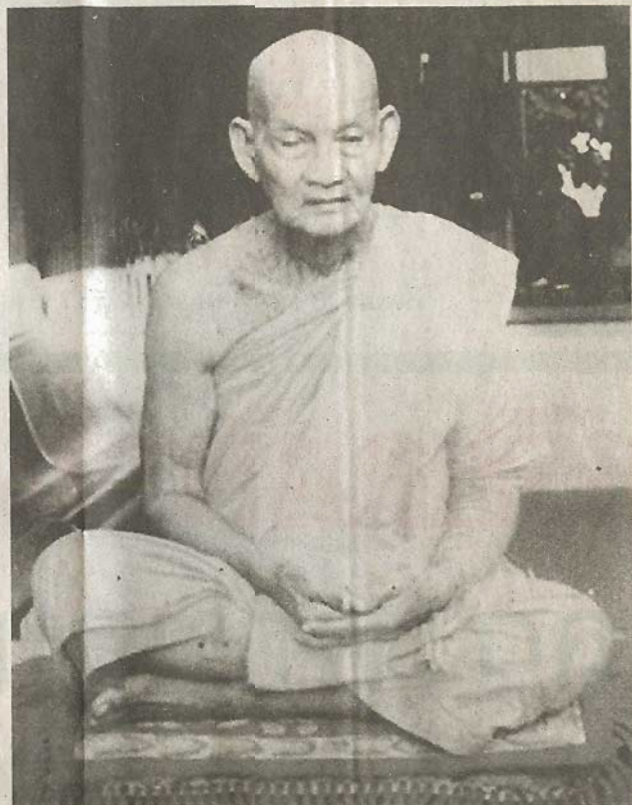
สร้างเมื่อปีพ.ศ.2469 เดิมตั้งเป็นสำนักสงฆ์ในพื้นที่ 20 ไร่ ต่อมาชาวบ้านไผ่โรงวัวไปนิมนต์ “หลวงพ่อบอม” จากวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ มาเป็นเจ้าอาวาส มีการพัฒนาวัดและขยายพื้นที่ออกไป ในขณะนั้นวัดมีชื่ออย่างเป็นทางการว่า “วัดโพธาราม” แต่ชาวบ้านยังคงเรียกวัดไผ่โรงวัว เมื่อปี พ.ศ.2538 จึงเปลี่ยนเป็นชื่อ “วัดไผ่โรงวัว” ดังเดิม

ปัจจุบัน วัดไผ่โรงวัว เป็นแหล่งธรรมที่มีพุทธศาสนิกชนและบุคคลทั่วไปนิยมไปเที่ยวชมกันมาก

“พระครูอุภัยภาดาทร” หรือที่รู้จักกันดีในนาม “หลวงพ่อบอม” อดีตเจ้าอาวาสวัดไผ่โรงวัว ท่านเป็นพระนักพัฒนารูปสำคัญ ท่านได้ดำเนินการก่อสร้าง “พระพุทธโคดม” เป็นพระพุทธรูปโลหะสำริดองค์ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย เริ่มก่อสร้างตั้งแต่ปีพ.ศ.2502 ใช้เวลาก่อสร้างนานถึง 17 ปี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินมาทรงยกพระเกตุมาลา เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2512 นอกจากพระพุทธโคดมแล้วยังมี “พระกฤษณ์โธ” สร้างเมื่อปีพ.ศ.2518-2523 เป็นพระพุทธรูปขนาดใหญ่ปางมารวิชัย องค์สีขาว สูง 28 วา 2 ศอก หน้าตักกว้าง 20 วา ประดิษฐานอยู่กลางแจ้ง นักท่องเที่ยวสามารถมองเห็นได้แต่ไกล

หลวงพ่อบอม มีนามเดิม เป้า แต่เพื่อนๆ เรียกท่านว่า บอม เมื่อได้ก้าวเข้าสู่ร่มกาสาวพัสตร์แล้ว พระบอม หรือ อินฺทโชติกุญ จำพรรษาอยู่ที่วัดบางสาม ตั้งหน้าตั้งตาศึกษาพระธรรมวินัย ด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง และปฏิบัติตนในศีลาจารวัตรเป็นอย่างดี อยู่หลายปี

จนกระทั่งเวลาแห่งความเปลี่ยนแปลงมาถึง ได้มีสำนักสงฆ์สร้างขึ้นใหม่แห่งหนึ่ง มีชื่อเรียกตามความนิยมของชาวบ้านว่า “วัดไผ่โรงวัว” ด้วยเหตุที่ไม่มีเจ้าอาวาส

วัด บรรดาชาวบ้านย่านนั้นจึงต่างพากันไปนิมนต์ให้ไปจำพรรษาที่วัดไผ่โรงวัว

ด้วยความที่เป็นวัดใหม่ จึงยังไม่พร้อมในทุกด้าน ญาติที่อยู่จำพรรษา

ของพระภิกษุ-สามเณร ล้วนแต่เป็นกระตือรือร้นจากเก่าๆ มีอยู่เพียง 2 หลัง
ศาลาการเปรียญที่เป็นที่บำเพ็ญกุศล เป็นเพียงเรือนไม้ไผ่หลังคามุงจาก

หลวงพ่อบุญเริ่มงานปรับปรุงก่อสร้างขั้นแรก ด้วยการถมดินไม้ไผ่
น้ำท่วมวัด เพราะบริเวณดังกล่าวเป็นที่ลุ่มมาก เมื่อถมดินเสร็จท่านได้
จัดการขุดสระน้ำสำหรับเป็นที่ทรงน้ำ และน้ำดื่มของพระภิกษุสามเณร
ก่อนซ่อมกุฏิที่ชำรุดทรุดโทรม สร้างศาลาการเปรียญ สร้างโบสถ์ จัดสรร
ให้เหมาะสมเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม

ต่อมา ท่านคิดเริ่มสร้างพระพุทธรูปด้วยทองสำริดที่ใหญ่ที่สุดในโลก
พ.ศ.2500 แล้วเสร็จปี พ.ศ.2512

หลังจากนั้น ท่านก็เริ่มสร้างสิ่งก่อสร้างอีกหลายอย่าง เช่น สังฆนิย
สถาน 4 ตำบล แคนสวรรค์ นรภูมิ เมืองกบิลพัสดุ์ และอีกหลายๆ อย่าง
ด้วยกัน ดังที่เห็นกันในทุกวันนี้ มีลูกศิษย์ที่ใกล้ชิดเคยถามหลวงพ่อบุญว่า
จะสร้างสิ่งก่อสร้างไว้มากมายเพื่ออะไร ท่านตอบว่า “อาตมาสร้างไว้เพื่อให้
ผู้ศรัทธา และอนุชนรุ่นหลัง ได้ศึกษาเรื่องราวของพุทธประวัติ”

นอกจากงานก่อสร้างแล้ว หลวงพ่อบุญท่านยังเป็นนักเขียน นักแต่ง
ที่มีความสามารถไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าด้านงานก่อสร้าง ผลงานของท่าน
ปรากฏอยู่หลายเรื่อง เฉพาะที่จัดพิมพ์แจกเป็นธรรมทานไปแล้วก็มีเรื่อง
ธรรมทูตเถื่อน พุทธไกรฤกษ์ สมณะและวิปัสสนา

หลวงพ่อบุญท่านมักได้รับนิมนต์ไปร่วมพิธีอธิษฐานจิตปลุกเสกในงาน
พุทธาภิเษกตามวัดต่างๆ จนนับครั้งไม่ถ้วน

พระเครื่องและวัตถุมงคลที่หลวงพ่อบุญสร้าง มีมากมายหลายแบบหลาย
พิมพ์ ทั้งแบบพิมพ์รูปตัวท่าน พิมพ์พระพุทธรูป พิมพ์พระสมเด็จ เป็นต้น

หลวงพ่อบุญ มรณภาพด้วยโรคหัวใจล้มเหลว วันที่ 7 ม.ค.2533
สิริอายุ 88 ปี พรรษา 68